Uram, mind jobban szeretlek
Ahogy a napok telnek
Szereteted áthatol
És a bensőm lángra gyúl

Csendesen jössz mindig hozzám
És szelíden átölelsz
Halk szavaddal bátorítasz
Hogy sose csüggedjek el
Nem taszítasz el magadtól
Tudom, nem, Te nem hagysz el
Hűséged tart, mint a páncél és élek!